

[Birgith Mogensen]

ikke, det er klogt at træffe endelige afgørelser, så længe det ikke er afgjort, om Danmarks Radio fremover har monopol eller ikke på den landsdækkende del.

Endelig er styrelsen af Danmarks Radio ikke det eneste spørgsmål, der skal indgå i en revision af radioloven. Det er efter CDs opfattelse at foretrække, at man lader tingene indgå i en helhed fremfor at hastegenemføre enkeltdele. Jeg må dog sige, at CD har større sympati for det radikale forslag end for socialdemokratiets og SFs forslag.

På denne baggrund vil jeg undlade at komme ind på detaljer og forskelle mellem de to forslag, men anbefale, at man slår en smule koldt vand i blodet og afventer et mere sikkert beslutningsgrundlag.

Tinning (VS):

Jeg forstod, at kulturministeren ville gå i forhandling med alle de partier, som ønsker at være med til at finde frem til en ny styringsordning for Danmarks Radio. Selv om det langtfra er hver dag vi er til forhandlinger i kulturministeriet, og da slet ikke hver dag, vi er det i mediepolitiske spørgsmål, er det da en dag, jeg vil se frem til blandt så mange andre.

Jeg vil godt sige lidt om, hvad vores principielle synspunkter er, ikke bare fordi vi forventer et forhandlingsmøde på ministerielt niveau, men fordi det i det hele taget er vigtigt.

Vi mener faktisk, at hvis vi tager fat på at få fjernet radiorådet – det er en god ting at få gjort – burde vi lave en meget mere gennemgribende omlægning af styrelsen af Danmarks Radio.

Det mest fornuftige ville faktisk være at tage fat i et forslag, der, så vidt jeg ved, oprindeligt kommer fra retsforbundet, og hvori man siger, at de, der først og fremmest bør have indflydelse, er licensbetalerne. Vi så meget hellere, at en ny bestyrelse blev fundet via en folkeafstemning blandt licensbetalere. Så bliver det altså en licensbetalerafstemning og ikke en folkeafstemning. Det ville være meget mere direkte. Den med, at folk skal repræsenteres via folketinget, som formodes at repræsentere folket, køber vi ikke. Vi mener, at et direkte valg ville være langt bedre.

En sådan bestyrelse kunne så ansætte en generaldirektør og nogle direktører, og den

direktion kunne så ansætte nogle chefer, der i øvrigt kunne ansætte nogle medarbejdere, og medarbejderne er lige præcis den anden gruppe, som bør have afgørende indflydelse på styringen. Altså dels brugerne, det vil sige seere og lyttere, dels medarbejderne.

Det kan være svært at lave et præcist og konkret forslag til, hvordan man sikrer medarbejderne indflydelse, men jeg mener, at en af de ting, man bestemt burde overveje, var at give medarbejderne vetoret i spørgsmål om chefsansættelser. Der er ikke nogen grund til, at de ligefrem skal påtvinges en chef, som de ikke under nogen omstændigheder tror på at de kan få et konstruktivt samarbejde med.

Det ville være en måde at gøre det på, og det er selvfølgelig ikke noget, vi kommer igennem med, ved vi, for det er et så radikalt, et så voldsomt angreb på politikerstyringen, at enhver socialdemokrat med bare en lille smule fornemmelse for sit partis tradition og egentlige politiske indhold vil ryste af skræk. Sagen er, at de forslag, som ligger her, nok gør op med radiorådet, men ikke for alvor gør op med politikerstyringen, og det mener vi er en af de alvorligste mangler.

I det ene af spørgsmålene, hvor der er forskel mellem de to forslag, nemlig dér, hvor man diskuterer, om folketingsmedlemmer kan være medlemmer af bestyrelsen eller ej, synes vi, at det radikale venstre har fat, ikke i den lange ende, det er et lidt voldsomt udtryk om så lille et hjørne, men her en smule mere ret end de øvrige forslagsstillere.

Vi tror ikke på, at det i sig selv giver en garanti, at bare fordi man ikke er medlem af folketinget, kan man ikke finde på et bedrive fuldstændig enøjet politisk styring. Jeg vil tro, at alle vi, der har fulgt en smule med i mediepolitik, i løbet af et par minutter vil kunne lave en liste på mindst ti mennesker, kendt i den politiske verden, som ikke er medlemmer af folketinget, men som er kendt viden om for enøjet politisk styring. Det tror jeg vi kunne gøre uanset politisk tilhørsforhold.

Det er dog – her er jeg enig med fru Ingerlise Koefoed – en lille smule bedre, hvis vi overhovedet skal have de her modeller, at det er to medlemmer af bestyrelsen, medarbejderne vælger, ikke ét.

Så vil jeg godt trække et enkelt punkt frem, som ingen endnu har snakket om. Det er punkt 6, hvor der er overensstemmelse